TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. spalio 3 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Informacinė visuomenė – Laisvas asmenų judėjimas – Direktyva 2000/31/EB – Tarpinių paslaugų teikėjų atsakomybė – 14 straipsnio 1 ir 3 dalys – Prieglobos paslaugų teikėjas – Galimybė reikalauti, kad teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią – 18 straipsnio 1 dalis – Įpareigojimo taikymo asmenims ir materialinės bei teritorinės jo taikymo srities apribojimai – 15 straipsnio 1 dalis – Bendros stebėjimo prievolės nebuvimas“

Byloje C-18/18

dėl 2017 m. spalio 25 d. *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija) nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. sausio 10 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Eva Glawischnig-Piesczek

prieš

Facebook Ireland Limited

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė A. Prechal, teisėjai F. Biltgen, J. Malenovský (pranešėjas), C. G. Fernlund ir L. S. Rossi,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorius D. Dittert, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. vasario 13 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– E. Glawischnig-Piesczek, atstovaujamos *Rechtsanwälte* M. Windhager ir W. Niklfeld,

– *Facebook Ireland Limited*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* G. Kresbach, K. Struckmann ir A. Tauchen,

– Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Hesse ir G. Kunnert, ir A. Jurgutytės-Ruez,

– Latvijos vyriausybės, atstovaujamos I. Kucina, E. Petrocka-Petrovska ir V. Soņeca,

– Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes ir M. Figueiredo, padedamų teisininko T. Rendas,

* Proceso kalba: vokiečių.

– Suomijos vyriausybės, atstovaujamos J. Heliskoski,

– Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun, F. Wilman ir S. L. Kalėda, ir P. Costa de Oliveira,

susipažinęs su 2019 m. birželio 4 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399) 15 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Eva Glawischnig-Piesczek ir *Facebook Ireland Limited*, kurios buveinė Airijoje, ginčą dėl žinutės, kurioje išdėstyti E. Glawischnig-Piesczek garbę įžeidžiantys pareiškimai, paskelbimo socialinio tinklo *Facebook* interneto svetainės vartotojo tinklalapyje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyvos 2000/31 6, 7, 9, 10, 40, 41, 45–48, 52, 58 ir 60 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(6) <…> nors nagrinėjami tik kai kurie specifiniai klausimai, dėl kurių atsiranda problemų vidaus rinkoje, ši direktyva visiškai tenkina poreikį laikytis subsidiarumo principo, kaip numatyta Sutarties 5 straipsnyje.

(7) Kad būtų užtikrintas teisinis aiškumas [saugumas] ir vartotojų pasitikėjimas, šia direktyva turi būti nustatyti aiškūs ir bendri principai, aprėpiantys kai kuriuos vidaus rinkoje plėtojamos elektroninės komercijos teisinius aspektus.

<…>

(9) Daugeliu atvejų specifinių nuostatų dėl informacinės visuomenės paslaugų laisvo judėjimo gali būti Bendrijos teisėje, reglamentuojančioje bendresnius principus, būtent saviraiškos laisvę, numatytą [Europos] [ž]mogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos, [pasirašytos 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje,] kurią ratifikavo visos valstybės narės, 10 straipsnio 1 dalyje; dėl šios priežasties informacinės visuomenės paslaugų teikimą reglamentuojančiose direktyvose privalu užtikrinti, kad, atsižvelgiant į tą straipsnį, šia veikla būtų galima laisvai verstis ir jai būtų taikomi tik to straipsnio 2 dalyje ir Sutarties 46 straipsnio 1 dalyje nustatyti apribojimai; ši direktyva nėra skirta paveikti nacionalines pagrindines taisykles ir principus, susijusius su saviraiškos laisve.

(10) Vadovaujantis proporcingumo principu, šioje direktyvoje numatytos tik pačios būtiniausios priemonės, kurių reikia, kad vidaus rinka tinkamai funkcionuotų; kai reikia imtis veiksmų Bendrijos lygiu ir norint garantuoti, kad būtų sukurta zona, kurioje elektroniniam verslui tikrai nebūtų jokių apribojimų, ši direktyva turi užtikrinti patikimą bendrų interesų apsaugą, visų pirma – nepilnamečių ir žmogiškojo orumo apsaugą, vartotojų apsaugą ir visuomenės sveikatos apsaugą; <…>

<…>

(40) Ir dabartiniai, ir atsirandantys valstybių narių įstatymų ir precedentų teisės, reglamentuojančios paslaugų teikėjų, veikiančių kaip tarpininkai, atsakomybę, skirtumai užkerta kelią vidaus rinkai sklandžiai funkcionuoti, ypač kliudydami plėtoti tarpvalstybines paslaugas ir sukurdami konkurencijos iškraipymų; paslaugų teikėjai turi tam tikromis aplinkybėmis imtis priemonių, kad užkirstų kelią nelegaliai veiklai arba ją sustabdytų; ši direktyva turėtų sukurti tinkamą pagrindą sukurti greitas ir patikimas procedūras, kurios panaikintų arba atimtų prieigą prie neteisėtos informacijos; <…>

(41) Ši direktyva sukuria įvairių interesų pusiausvyrą ir nustato principus, kuriais gali būti grindžiami verslo susitarimai ir standartai.

<…>

(45) Tarpinių paslaugų teikėjų atsakomybės apribojimai, nustatyti šioje direktyvoje, neturi įtakos galimybei taikyti įvairius draudimus; tokie draudimai konkrečiai gali būti teismų arba administracinių institucijų priimti sprendimai, kuriais reikalaujama nutraukti bet kokius pažeidimus arba užkirsti jiems kelią, įskaitant neteisėtos informacijos panaikinimą arba galimybės ją pasiekti atėmimą.

(46) Norėdamas pasinaudoti atsakomybės apribojimu, informacinės visuomenės paslaugos, kurią sudaro informacijos saugojimas, teikėjas, gavęs faktinių žinių arba sužinojęs apie neteisėtą veiklą, privalo nedelsdamas imtis priemonių panaikinti tą informaciją arba atimti galimybę ja naudotis; informacija turi būti panaikinta arba galimybė ja naudotis turi būti atimta vadovaujantis saviraiškos laisvės principu ir šiam tikslui nacionaliniu lygiu nustatyta tvarka; ši direktyva valstybėms narėms palieka teisę nustatyti specifinius reikalavimus, kuriuos reikia nedelsiant patenkinti prieš panaikinant informaciją arba atimant galimybę ją pasiekti.

(47) Valstybėms narėms draudžiama paslaugų teikėjams nustatyti priežiūros prievolę tik bendro pobūdžio prievolių atžvilgiu; tai netaikoma priežiūros prievolėms konkrečiu atveju ir ypač neturi įtakos nacionalinės valdžios institucijų sprendimams, išleistiems vadovaujantis nacionaliniais įstatymais.

(48) Ši direktyva iš valstybių narių neatima galimybės reikalauti, kad paslaugų teikėjai, internete pateikiantys paslaugos gavėjų perduotą informaciją, laikytųsi įsipareigojimų, kurių galima pagrįstai tikėtis ir kurie nurodyti nacionalinėje teisėje, su informacija elgtis rūpestingai, tam, kad būtų atskleista tam tikrų rūšių neteisėta veikla ir užkirstas jai kelias.

<…>

(52) Efektyviai naudojantis vidaus rinkos laisvėmis būtina užtikrinti nukentėjusiesiems realią prieigą prie ginčų sprendimo priemonių; žala, kuri gali būti padaryta teikiant informacinės visuomenės paslaugas, pasižymi sparta ir geografiniu paplitimu; atsižvelgiant į šį specifinį pobūdį ir poreikį užtikrinti, kad nacionalinės valdžios institucijos nesukeltų pavojaus tarpusavio pasitikėjimui, kurį turėtų puoselėti tarpusavyje; šioje direktyvoje valstybės narės prašomos pasirūpinti, kad tam būtų imtasi atitinkamų teisminių priemonių; valstybės narės turėtų išnagrinėti poreikį suteikti prieigą prie teisminių procedūrų atitinkamomis elektroninėmis priemonėmis.

<…>

(58) Ši direktyva neturėtų būti taikoma paslaugoms, kurias teikia trečiojoje šalyje įsisteigę paslaugų teikėjai; atsižvelgiant į visuotinį elektroninės komercijos pobūdį, vis dėlto tikslinga užtikrinti, kad Bendrijos taisyklės atitiktų tarptautines taisykles; ši direktyva neprieštarauja tarptautinių organizacijų (PPO, EBPO, Uncitral ir kt.) diskusijų teisiniais klausimais rezultatams.

<…>

(60) Kad elektroninė komercija galėtų nekliudomai plėtotis, teisinė bazė turi būti aiški, paprasta ir prognozuojama ir turi atitikti tarptautiniu mastu taikomas taisykles, kad neigiamai nepaveiktų Europos pramonės konkurencingumo ir nekliudytų to sektoriaus inovacijoms.“

4 Direktyvos 2000/31 14 straipsnyje „Informacijos pateikimas internete [Priegloba]“ nurodyta:

„1. Kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimas ryšio tinklu, valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas nebūtų atsakingas už informaciją, kurią saugo paslaugos gavėjo prašymu, tik tada, jei:

a) teikėjas neturi faktinių žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir reikalavimų atlyginti žalą atžvilgiu nežino apie faktus ar aplinkybes, rodančias, kad verčiamasi neteisėta veikla arba teikiama neteisėta informacija,

arba

b) teikėjas, gavęs tokių žinių ar apie tai kitaip sužinojęs, nedelsdamas pašalina tą informaciją arba panaikina prieigą prie tos informacijos.

<…>

3. Šis straipsnis neturi įtakos teismo arba administracinės institucijos galimybei vadovaujantis valstybių narių teisinėmis sistemomis reikalauti, kad paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią, jis taip pat neturi įtakos valstybių narių galimybei nustatyti procedūras, reglamentuojančias informacijos panaikinimą arba galimybės ją pasiekti atėmimą.“

5 Šios direktyvos 15 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės nenustato teikėjams nei bendros prievolės teikiant 12, 13 ir 14 straipsnių reglamentuojamas paslaugas stebėti informaciją, kurią jie perduoda arba saugo, nei bendros prievolės aktyviai domėtis faktais arba aplinkybėmis, rodančiomis nelegalią veiklą.“

6 Minėtos direktyvos 18 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad pagal nacionalinę teisę galimos teisminės priemonės dėl informacinės visuomenės paslaugų veiklos leistų greitai imtis priemonių, įskaitant laikinų, skirtų nutraukti bet kokį įtariamą pažeidimą ir užkirsti kelią tolesniam susijusių interesų pažeidimui.“

Austrijos teisė

7 Pagal *Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilinis kodeksas) 1330 straipsnio 1 dalį asmuo, kuriam dėl garbės įžeidimo buvo padaryta faktinė žala arba kuris dėl to negavo pajamų, turi teisę reikalauti ją atlyginti. Pagal šio straipsnio 2 dalį tas pats taikytina ir tada, jei kas nors paskelbia informaciją, kuria kenkiama kito asmens reputacijai, materialinei padėčiai ir ateities perspektyvoms, ir ją skelbiantis asmuo žino arba turėjo žinoti, kad ši informacija neteisinga. Tokiu atveju galima reikalauti paneigti šią informaciją ir paskelbti paneigimą.

8 Taikant *Urheberrechtsgesetz* (Autorių teisių įstatymas) 78 straipsnio 1 dalį asmenų atvaizdai negali būti nei viešai demonstruojami, nei kitaip platinami, kad su jais galėtų susipažinti visuomenė, jei taip pažeidžiami teisėti vaizduojamo asmens interesai arba, jeigu jis miręs ir nebuvo leidęs ar nurodęs skelbti savo atvaizdo, teisėti jo artimo giminaičio interesai.

9 Pagal *E-Commerce-Gesetz* (Elektroninės prekybos įstatymas) 18 straipsnio 1 dalį prieglobos paslaugų teikėjams netenka bendra prievolė tikrinti jų saugomą, perduodamą ar padaromą prieinamą informaciją arba savo iniciatyva domėtis aplinkybėmis, susijusiomis su neteisėta veikla.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

10 Eva Glawischnig-Piesczek buvo *Nationalrat* (Nacionalratas, Austrija) narė, parlamentinės grupės „die Grünen“ (žalieji) vadovė ir šios politinės partijos atstovė spaudai.

11 *Facebook Ireland* eksploatuoja pasaulinę socialinės žiniasklaidos platformą (toliau – *Facebook Service*), skirtą vartotojams, esantiems už Jungtinių Amerikos Valstijų ir Kanados ribų.

12 2016 m. balandžio 3 d. *Facebook Service* vartotojas savo asmeniniame tinklalapyje pasidalijo nuoroda į Austrijos internetinio informacinio žurnalo *oe24.at* straipsnį „Žalieji: už minimalių pajamų pabėgėliams išsaugojimą“; tai lėmė, kad minėtame tinklalapyje buvo atkurta kilmės svetainės „išankstinė peržiūra“, kur buvo matyti šio straipsnio pavadinimas ir santrauka, taip pat E. Glawischnig-Piesczek nuotrauka. Be to, šis vartotojas apie šį straipsnį paskelbė komentarą, suformuluotą vartojant žodžius, kuriais, kaip konstatavo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kenkiama ieškovės pagrindinėje byloje garbei, ji viešai įžeidžiama ir šmeižiama. Su šiuo tekstu galėjo susipažinti kiekvienas *Facebook Service* vartotojas.

13 2016 m. liepos 7 d. raštu E. Glawischnig-Piesczek pareikalavo, kad *Facebook Ireland* pašalintų šį komentarą.

14 *Facebook Ireland* nepašalino nagrinėjamo komentaro, todėl E. Glawischnig-Piesczek pateikė ieškinį *Handelsgericht Wien* (Vienos komercinių bylų teismas, Austrija), kuris 2016 m. gruodžio 7 d. nutartimi nurodė *Facebook Ireland* nedelsiant ir iki proceso, susijusio su ieškiniu dėl veiksmų nutraukimo, pabaigos nutraukti ieškovės pagrindinėje byloje nuotraukų skelbimą ir (arba) platinimą, nes kartu pateikiamoje žinutėje esančių teiginių turinys atitinka šio sprendimo 12 punkte minėto komentaro turinį.

15 *Facebook Ireland* iš pradžių panaikino prieigą prie paskelbto turinio Austrijoje.

16 Gavęs apeliacinį skundą *Oberlandesgericht Wien* (Vienos aukštesnysis apygardos teismas, Austrija) patvirtino pirmosios instancijos teismo nutartį, kiek tai buvo susiję su tapačiais teiginiais. Tačiau jis nusprendė, kad turi būti nutrauktas tik tų atitinkamo turinio teiginių platinimas, apie kuriuos *Facebook Ireland* pranešė ieškovė pagrindinėje byloje, tretieji asmenys arba apie tai jai buvo pranešta kitokiu būdu.

17 *Handelsgericht Wien* (Vienos komercinių bylų teismas) ir *Oberlandesgericht Wien* (Vienos aukštesnysis apygardos teismas) savo sprendimą grindė Autorių teisių įstatymo 78 straipsniu ir Civilinio kodekso 1330 straipsniu, remdamasis, be kita ko, tuo, kad paskelbtame komentare yra pareiškimų, kuriais pernelyg kenkiama E. Glawischnig-Piesczek garbei ir iš kurių, be kita ko, galima suprasti, kad ji elgėsi nusikalstamai, nors nepateikiami jokie įrodymai šiuo klausimu.

18 Kiekviena pagrindinės bylos šalis pateikė kasacinius skundus *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija).

19 Paprašytas nuspręsti, ar įpareigojimas nutraukti veiksmus, duotas daug vartotojų turinčio socialinio tinklo prieglobos paslaugų teikėjui, apima ir tapataus teksto ir (arba) atitinkamo turinio pareiškimus, apie kuriuos tas tiekėjas nežino, *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas) nurodė, kad, remiantis

jo paties jurisprudencija, tokia prievolė turi būti laikoma proporcinga, jei prieglobos paslaugų teikėjas jau žinojo bent apie vieną atitinkamo asmens interesų pažeidimą, kurį sukėlė vartotojo veiksmai, ir taip tapo akivaizdu, jog gali būti padaryta ir daugiau pažeidimų.

20 Manydamas, kad jo nagrinėjamame ginče kyla Sąjungos teisės aiškinimo klausimų, *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Direktyvos 2000/31] 15 straipsnio 1 dalis apskritai neprieštarauja vienai iš toliau išvardytų prieglobos paslaugų teikėjo, kuris iš karto nepašalino neteisėtos informacijos, prievolių pašalinti ne tik šią neteisėtą informaciją pagal [šios] direktyvos 14 straipsnio 1 dalies a punktą, bet ir kitą tapačią informaciją:

– pasaulio mastu,

– atitinkamoje valstybėje narėje,

– atitinkamo vartotojo skelbiamą pasaulio mastu,

– atitinkamo vartotojo skelbiamą atitinkamoje valstybėje narėje?

2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas, ar ši tvarka taip pat taikoma ekvivalentiškai informacijai?

3. Ar ši tvarka taip pat taikoma ekvivalentiškai informacijai nuo tada, kai tik valdytojas apie tai sužino?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

21 Dviem pirmaisiais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyva 2000/31, visų pirma jos 15 straipsnio 1 dalis, turi būti aiškinama kaip draudžianti valstybės narės teismui:

– įpareigoti prieglobos paslaugų teikėją panaikinti informaciją, kurią jis saugo ir kurios turinys tapatus prieš tai neteisėta pripažintos informacijos turiniui, arba užblokuoti prieigą prie jos, nesvarbu, kas prašė saugoti tokią informaciją,

– įpareigoti prieglobos paslaugų teikėją panaikinti informaciją, kurią jis saugo ir kurios turinys tapatus prieš tai neteisėta pripažintos informacijos turiniui, arba užblokuoti prieigą prie jos,

– išplėsti tokio įpareigojimo poveikį pasaulio mastu.

22 Pirmiausia neginčijama, kad *Facebook Ireland* teikia prieglobos paslaugas pagal Direktyvos 2000/31 14 straipsnį.

23 Šiuo klausimu reikia priminti, kad šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalimi siekiama atleisti prieglobos paslaugų teikėją nuo atsakomybės, jei jis tenkina vieną iš šioje nuostatoje išvardytų sąlygų, t. y. nežino apie neteisėtus veiksmus ar informaciją arba veikia greitai, kad pašalintų šią informaciją arba padarytų ją neprieinamą, kai tik apie tai sužino.

24 Be to, iš Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 3 dalies, siejamos su jos 45 konstatuojamąja dalimi, matyti, kad šis atleidimas neturi įtakos nacionalinių teismų ir administracinių institucijų galimybei reikalauti, kad atitinkamas prieglobos paslaugų teikėjas nutrauktų pažeidimą arba užkirstų jam kelią, pašalindamas neteisėtą informaciją arba padarydamas ją neprieinamą.

25 Iš to matyti, kad, kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados 32 punkte, prieglobos paslaugų teikėjui gali būti nustatomi įpareigojimai pagal valstybės narės nacionalinę teisę, net jeigu jis atitinka vieną iš Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalyje nurodytų alternatyvių sąlygų, t. y. net ir tuo atveju, kai jis nelaikomas atsakingu.

26 Direktyvos 2000/31 III skyriuje „Įgyvendinimas“ esančio 18 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad valstybės narės užtikrina, kad pagal nacionalinę teisę galimos teisminės priemonės dėl informacinės visuomenės paslaugų veiklos leistų greitai imtis priemonių, įskaitant laikinų, skirtų nutraukti bet kokiam įtariamam pažeidimui ir užkirsti kelią tolesniam susijusių interesų pažeidimui.

27 Šiuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 13 punkto ir pateiktų klausimų formuluotės, *Facebook Ireland* žinojo apie nagrinėjamą neteisėtą informaciją. Be to, ši bendrovė nesiėmė neatidėliotinų veiksmų, kad ją panaikintų arba atimtų galimybę ją pasiekti, kaip numatyta Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalyje. Galiausiai ieškovė pagrindinėje byloje kreipėsi į nacionalinį teismą, kad jis imtųsi minėtame 18 straipsnyje nurodytų priemonių.

28 Šios direktyvos 52 konstatuojamojoje dalyje patikslinama, jog specifiškumas, atsirandantis dėl to, kad žala, kuri gali atsirasti teikiant informacinės visuomenės paslaugas, tuo pat metu pasižymi sparta, geografiniu paplitimu ir būtinybe užtikrinti, kad nacionalinės valdžios institucijos nekeltų abejonių jų tarpusavio pasitikėjimu, lėmė tai, jog Europos Sąjungos teisės aktų leidėjas paragino valstybes nares užtikrinti, kad būtų prieinamos tinkamos teisminės gynybos priemonės.

29 Taigi įgyvendindamos Direktyvos 2000/31 18 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi ypač didelę diskreciją ieškinių ir procedūrų, leidžiančių priimti reikiamas priemones, atžvilgiu.

30 Be to, kadangi keliose šios nuostatos kalbinėse versijose, įskaitant versijas, be kita ko, ispanų, anglų ir prancūzų kalbomis, šios priemonės aiškiai skirtos nutraukti „bet kok[iam]“ tariamam pažeidimui arba užkirsti kelią „bet kokiam“ naujam susijusių interesų pažeidimui, jas įgyvendinant iš esmės negalima daryti prielaidų apie jų taikymo srities apribojimus. Šio aiškinimo nepaneigia aplinkybė, kad kitose minėtos nuostatos kalbinėse versijose, be kita ko, versijoje vokiečių kalba numatyta, kad minėtomis priemonėmis siekiama nutraukti „tariamą pažeidimą“ ar užkirsti kelią „naujiems susijusių interesų pažeidimams“.

31 Direktyvos 2000/31 15 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad valstybės narės nenustato teikėjams nei bendros prievolės teikiant 12, 13 ir 14 straipsnių reglamentuojamas paslaugas stebėti informaciją, kurią jie perduoda arba saugo, nei bendros prievolės aktyviai domėtis faktais arba aplinkybėmis, rodančiomis nelegalią veiklą.

32 Į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimus reikia atsakyti atsižvelgiant būtent į visas šias nuostatas.

33 Pirma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar pagal Direktyvos 2000/31 15 straipsnio 1 dalį valstybės narės teismui draudžiama įpareigoti prieglobos paslaugų teikėją pašalinti arba užblokuoti prieigą prie jo saugomos informacijos, kurios turinys yra tapatus informacijos, prieš tai pripažintos neteisėta, turiniui.

34 Šiuo klausimu pažymėtina, kad nors pagal šio 15 straipsnio 1 dalį valstybėms narėms draudžiama nustatyti prieglobos paslaugų teikėjams bendrą prievolę stebėti informaciją, kurią jie perduoda arba saugo, ir bendrą prievolę aktyviai domėtis faktais arba aplinkybėmis, rodančiomis nelegalią veiklą, iš šios direktyvos 47 konstatuojamosios dalies matyti, kad toks draudimas nėra susijęs su stebėjimo prievolėmis, „taikomomis konkrečiu atveju“.

35 Toks konkretus atvejis, kaip ir pagrindinėje byloje, gali būti susijęs su konkrečia informacija, atitinkamo prieglobos paslaugų teikėjo saugoma tam tikro jo socialinio tinklo vartotojo prašymu, kurios turinį išnagrinėjo ir vertino kompetentingas valstybės narės teismas, kuris, baigęs vertinimą, ją pripažino neteisėta.

36 Atsižvelgiant į tai, kad socialinis tinklas sudaro galimybę greitai perduoti prieglobos paslaugų teikėjo saugomą informaciją skirtingiems jo vartotojams, egzistuoja realus pavojus, kad informacija, kuri buvo pripažinta neteisėta, vėliau gali būti atkurta ir pateikta kito šio tinklo vartotojo.

37 Šiomis aplinkybėmis siekiant, kad aptariamas prieglobos paslaugų teikėjas galėtų užkirsti kelią bet kokiems naujiems atitinkamų interesų pažeidimams, kompetentingas teismas galėtų teisėtai reikalauti, kad šis prieglobos paslaugų teikėjas užblokuotų prieigą prie saugomos informacijos, kurios turinys tapatus anksčiau neteisėtu paskelbtam turiniui, arba kad jis pašalintų tokią informaciją, nesvarbu, kas prašė ją saugoti. Atsižvelgiant į tokį atitinkamos informacijos turinio tapatumą, minėtas įpareigojimas negali būti laikomas nustatančiu prieglobos paslaugų teikėjui bendrą prievolę stebėti jo saugomą informaciją ar bendrą prievolę aktyviai domėtis faktais ar aplinkybėmis, rodančiomis neteisėtą veiklą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/31 15 straipsnio 1 dalį.

38 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar pagal Direktyvos 2000/31 15 straipsnio 1 dalį valstybės narės teismui draudžiama įpareigoti prieglobos paslaugų teikėją pašalinti jo saugomą informaciją, kurios turinys lygiavertis anksčiau neteisėta paskelbtos informacijos turiniui, arba užblokuoti prieigą prie jos.

39 Iš nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateiktos informacijos matyti, kad „ekvivalentiško turinio informacija“ prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laiko informaciją, kuria perteikiama žinutė, kurios turinys iš esmės nepakeistas ir todėl labai mažai skiriasi nuo neteisėtu pripažinto turinio.

40 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad informacijos turinio neteisėtumą lemia ne tam tikrų žodžių ar jų junginio vartojimas, bet tai, kad šiuo turiniu perteikiama žinutė laikoma neteisėta, kiek tai susiję, kaip šiuo atveju, su šmeižtu apie konkretų asmenį.

41 Taigi tam, kad įpareigojimu, kuriuo siekiama nutraukti tokį neteisėtą veiksmą ir užkirsti kelią tolesniam atitinkamų interesų pažeidimui, iš tikrųjų būtų pasiekti tokie tikslai, minėtas įpareigojimas turi apimti ir informaciją, kurios turinys, iš esmės perteikiantis tą pačią žinutę, yra suformuluotas šiek tiek kitaip dėl vartojamų žodžių ar jų junginio, palyginti su informacija, kurios turinys buvo pripažintas neteisėtu. Iš tiesų, kaip pažymi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, toks įpareigojimas būtų neveiksmingas, jei būtų saugomos žinutės, tik šiek tiek besiskiriančios nuo anksčiau neteisėtomis pripažintų žinučių, o tai lemtų, kad atitinkamas asmuo turėtų atlikti daugiau procedūrų, kad būtų nutraukti veiksmai, nuo kurių jis nukentėjo.

42 Vis dėlto šiomis aplinkybėmis taip pat reikia priminti, kad, kaip matyti iš Direktyvos 2000/31 15 straipsnio 1 dalies ir kaip buvo priminta šio sprendimo 34 punkte, valstybės narės teismas, pirma, negali nustatyti prieglobos paslaugų teikėjui bendros prievolės stebėti jo saugomą informaciją ir, antra, įpareigoti jo aktyviai domėtis faktais ar aplinkybėmis, kurios lėmė neteisėtą turinį.

43 Šiuo klausimu, be kita ko, reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Direktyvos 2000/31 41 konstatuojamosios dalies, Sąjungos teisės aktų leidėjas, priimdamas šią direktyvą, norėjo įtvirtinti įvairių interesų pusiausvyrą.

44 Taigi, ar Direktyvos 2000/31 15 straipsnio 1 dalis reiškia, kad šios direktyvos 18 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su jos 41 konstatuojamąja dalimi, numatytu įpareigojimu siekiamas tikslas veiksmingai apsaugoti asmens reputaciją ir garbę negali būti įgyvendintas nustatant prieglobos paslaugų teikėjui pernelyg didelę prievolę.

45 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia, kad ekvivalentiškoje informacijoje, į kurią daroma nuoroda šio sprendimo 41 punkte, būtų konkrečių duomenų, kuriuos tinkamai identifikuotų pats įpareigojimo autorius, pavyzdžiui, asmens, susijusio su pirma konstatuotu pažeidimu, vardas ir pavardė, aplinkybės, kuriomis buvo padarytas šis pažeidimas, ir turinys, ekvivalentiškas neteisėtu pripažintam turiniui. Bet kuriuo atveju dėl šio turinio, ekvivalentiško neteisėtu pripažintam turiniui, formuluotės skirtumų iš atitinkamo prieglobos paslaugų teikėjo neturi būti reikalaujama atlikti atskirą minėto turinio vertinimą.

46 Tokiomis aplinkybėmis šio sprendimo 41 ir 45 punktuose apibūdinta prievolė, pirma, tiek, kiek ji apima ekvivalentiško turinio informaciją, atrodo pakankamai veiksminga siekiant užtikrinti šmeižiamo asmens apsaugą. Kita vertus, šios apsaugos neužtikrina prieglobos paslaugų teikėjui nustatoma pernelyg didelė prievolė, nes ja reikalaujamas stebėjimas ir domėjimasis susijęs tik su informacija, kurioje yra įpareigojime nurodytų duomenų, o jos ekvivalentiškas šmeižiamojo pobūdžio turinys neįpareigoja prieglobos paslaugų teikėjo atlikti atskiro vertinimo, taigi ir naudotis automatizuotomis paieškos techninėmis priemonėmis.

47 Taigi, tokiu įpareigojimu prieglobos paslaugų teikėjui nenustatoma bendra prievolė stebėti jo saugomą informaciją arba bendra prievolė aktyviai domėtis faktais ar aplinkybėmis, rodančiomis neteisėtą veiklą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/31 15 straipsnio 1 dalį.

48 Trečia, nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvuose nepateikė paaiškinimų šiuo klausimu, Teisingumo Teismui pateiktų klausimų formuluotė leidžia manyti, kad jo abejonės yra susijusios ir su tuo, ar Direktyvos 2000/31 15 straipsnio 1 dalimi draudžiama tai, kad šio sprendimo 37 ir 46 punktuose nurodytas įpareigojimas darytų poveikį pasaulio mastu.

49 Siekiant atsakyti į šį klausimą reikia priminti, kad, kaip matyti iš Direktyvos 2000/31 18 straipsnio 1 dalies, direktyvoje nenumatyti jokie priemonių, kurias valstybės narės turi teisę priimti pagal šią direktyvą, taikymo srities ribojimai, visų pirma teritoriniai.

50 Todėl, taip pat atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktus, Direktyva 2000/31 nedraudžiama tai, kad minėtomis priemonėmis būtų daromas poveikis pasaulio mastu.

51 Vis dėlto iš šios direktyvos 58 ir 60 konstatuojamųjų dalių matyti, kad, atsižvelgdamas į pasaulinį elektroninės paslaugos mastą, Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė, kad būtina užtikrinti Sąjungos taisyklių šioje srityje ir taisyklių, taikytinų tarptautiniu lygiu, darna.

52 Valstybės narės turi užtikrinti, kad jų priimtomis ir pasaulio mastu poveikį darančiomis priemonėmis būtų tinkamai atsižvelgta į šias taisykles.

53 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį ir antrąjį klausimus reikia atsakyti, kad Direktyva 2000/31, visų pirma jos 15 straipsnio 1 dalis, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiama valstybės narės teismui:

– įpareigoti prieglobos paslaugų teikėją panaikinti informaciją, kurią jis saugo ir kurios turinys tapatus prieš tai neteisėta pripažintos informacijos turiniui, arba užblokuoti prieigą prie jos, nesvarbu, kas prašė saugoti tokią informaciją,

– įpareigoti prieglobos paslaugų teikėją panaikinti informaciją, kurią jis saugo ir kurios turinys tapatus prieš tai neteisėta pripažintos informacijos turiniui, arba užblokuoti prieigą prie jos, jei atitinkamos informacijos stebėjimas ir domėjimasis ja pagal tokį įpareigojimą susijęs tik su informacija, perteikiančia žinutę, kurios turinys lieka iš esmės nepakitęs, palyginti su neteisėtu pripažintu turiniu, ir apimančia įpareigojime nurodytus duomenis, ir jei dėl šio ekvivalentiško turinio formuluotės skirtumų, palyginti su anksčiau neteisėta pripažintos informacijos formuluote, prieglobos paslaugų teikėjas neprivalo atlikti atskiro šio turinio vertinimo,

– įpareigoti prieglobos paslaugų teikėją panaikinti įpareigojime nurodytą informaciją arba užblokuoti prieigą prie jos pasaulio mastu pagal atitinkamą tarptautinę teisę.

Dėl trečiojo klausimo

54 Atsižvelgiant į atsakymus į pirmąjį ir antrąjį klausimus, trečiojo klausimo nagrinėti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

55 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) 15 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiama valstybės narės teismui:

– **įpareigoti prieglobos paslaugų teikėją panaikinti informaciją, kurią jis saugo ir kurios turinys tapatus prieš tai neteisėta pripažintos informacijos turiniui, arba užblokuoti prieigą prie jos, nesvarbu, kas prašė saugoti tokią informaciją,**

– **įpareigoti prieglobos paslaugų teikėją panaikinti informaciją, kurią jis saugo ir kurios turinys tapatus prieš tai neteisėta pripažintos informacijos turiniui, arba užblokuoti prieigą prie jos, jei atitinkamos informacijos stebėjimas ir domėjimasis ja pagal tokį įpareigojimą susijęs tik su informacija, perteikiančia žinutę, kurios turinys lieka iš esmės nepakitęs, palyginti su neteisėtu pripažintu turiniu, ir apimančia įpareigojime nurodytus duomenis, ir jei dėl šio ekvivalentiško turinio formuluotės skirtumų, palyginti su anksčiau neteisėta pripažintos informacijos formuluote, prieglobos paslaugų teikėjas neprivalo atlikti atskiro šio turinio vertinimo, ir**

– **įpareigoti prieglobos paslaugų teikėją panaikinti įpareigojime nurodytą informaciją arba užblokuoti prieigą prie jos pasaulio mastu pagal atitinkamą tarptautinę teisę.**

Parašai.